

[Undervisnings- og forskningsministeren]

at de frie skoler skulle spare så meget, som de skal. Jeg vil godt hertil sige, at årsagen til den aktuelle sparerunde på de frie skoler og årsagen til, at der skal spares 1.600 kr. i forhold til 1988-niveauet, desværre er, at der på de frie skoler har været alt andet end styr på ressourceforbruget i de seneste år. Det er det, der har gjort tilpasningen så svær, for regner vi det ud i forhold til det, som ressourceforbruget skulle have været ifølge de aftaler, ministeriet har indgået med skoleorganisationerne, andrager besparelsen kun 600 kr., og det er jo betydeligt mindre.

Sagen er vel, at der desværre ikke har været rigtig styr på ressourceforbruget nogen af stederne, og nu reber vi altså sejlene begge steder samtidig, uden at vi derved forrykker balancen mellem den offentlige og den private skole.

Fru Helle Degn rejste spørgsmålet om de private skolars børnehaveklasse, og det vil jeg gerne opfordre hende til at stille i udvalget. Jeg vil meget gerne undersøge det, for vi skal også på det punkt have balance.

Så havde fru Helle Degn endvidere to spørgsmål, hvoraf det ene vedrørte bemyndigelsen til at regulere ressourceforbruget. Det gik på, om det er en del af aftalen. Svaret er, at det har ligget på bordet under samtlige forhandlinger, men der blev ikke krævet ændringer på dette punkt, og derfor må jeg bestemt opfatte det som en del af enigheden mellem de fire parter. Det er i øvrigt ikke nogen dramatisk del af enigheden, idet der, som fru Marianne Jelved grundigt gjorde rede for, var tale om at erstatte én bemyndigelse med en anden.

Skal besparelsen så tilfalde staten eller kommunerne, spørger fru Helle Degn. Svaret er, at det naturligvis skal drøftes. Ifølge det udvidede totalbalanceprincip har en minister i sådan et tilfælde visse krav at gøre på de kommunale bloktilskud, og det vil jeg naturligvis have ligesom alle andre i samme situation. Sagen er jo den, at regeringen har været uhyre large over for kommunerne, når det gælder folkeskolen, fordi der har været en forståelse om, at den økonomiske fordel, som kommunerne får af det faldende elevtal i skolen, skulle de kunne bruge bl.a. som kompensation for de stigende udgifter, de får på et eller andet tidspunkt som følge af det stigende antal ældre.

Jeg gør opmærksom på, at besparelserne ved det faldende antal børn er betydeligt større end

udgifterne ved det stigende antal ældre, så det er en situation, der for kommunerne næsten er lidt for fordelagtig, og derfor ville det også være helt urimeligt, hvis ikke Undervisnings- og forskningsministeriet skulle hente en del af den gevinst, der kommer som følge af dette forslag.

Der var flere spørgsmål. Fru Hanne Thanning Jacobsen havde en stribe spørgsmål, og jeg vil – hvis man må det – opfordre til, at vi får dem så hurtigt som muligt i ministeriet, også før udvalgsbehandlingen, så vi kan gå i gang med at forberede de svar, som vi meget gerne hurtigt vil sende til udvalget. Vi har nemlig et brændende ønske om, at vi inden jul kan tredjebehandle dette forslag.

Helle Degn (S):

Jeg vil gerne takke ministeren. Nu har han jo bekræftet, at han ikke alene kan gå på hænder, for i dag har han også været i stand til at slå store kolbøtter. Nu kan han ligefrem se det fornuftige i at samarbejde med de organisationer, som skal leve med beslutningerne, når de føres ud i livet. Det synes jeg da er vældig godt.

Ministeren siger, at § 15, stk. 2, om de beføjelser, ministeren har til at gribe ind i ressourcestyringen, har ligget på bordet. Det synes jeg er en interessant bemærkning, og jeg vil under udvalgsarbejdet bede om, at vi klart får tilkendegivet fra organisationerne, om det er en del af aftalen eller det ikke er en del af aftalen.

Jeg noterede mig også hr. Kirkegaards rysten på hænderne; han håbede bestemt, at den beføjelse aldrig skulle bruges til noget som helst. Måske har vi de samme rødder et eller andet sted, som godt kan se, at dette her kan skabe nogle vældige problemer og en høj grad af centralisme, som i hvert tilfælde Socialdemokratiet ikke kan medvirke til.

Jeg synes også, det var et interessant svar, ministeren gav mig på, om besparelsen, som bliver hentet hjem via denne medvirken fra kommunernes side, skal tilfalde kommunerne eller staten.

Ministerens bemærkning om, at det skal drøftes, glæder mig meget, for jeg har indtryk af, at kommunerne er gået ind i disse forhandlinger under forudsætning af, at de ressourcer, der ikke bruges til dette område, skal bruges til børneområdet, fordi man også står med et stadig stigende behov for daginstitutionspladser, samtidig med at der, som ministeren nævnte